

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex passione sancti martyris Procopii: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

sericordiam : tu indignæ non es abominata deprecationem. vidi gloriam , quam iuste non videmus nos luxuriosi . Gloria Deo , qui per te peccatorum suscipit pœnitentiam . Quid enim habeo peccatrix amplius considerare , vel fari ? Tempus est domina , ut compleantur iam foedera vadimonii , cui fidem dixisti . Nunc deduc quo iussis . Nunc esto mihi magis salutis magistra , manu dicens in viam quæ ad pœnitentiam dirigit . Et cum hæc adhuc dicere , audiui quendam a longe clamantem : Si Iordanem transieris , bonam inuenies requiem . Ego vero hanc vocem audiens , & hanc propter me factam fuisse credens , lacrymata clamaui , & Dei genitrici vociferata sum : Dei genitrix domina , ne derelinquas me . Et his dictis , exiui de atrio templi , & constanter ambulabam .

Ioannes reuerendissimus monachus , presbyter & vicarius orientalium pontificum sedium , dixit : Talem imaginem nos vidi mus in sancta Christi Dei nosti ciuitate , & crebrius eam salutauimus .

Stephanus Deo amabilis diaconus , notarius & referendarius venerabilis patriarchici secreti , legit .

Ex passione sancti martyris Procopii: cuius initium est.

Per illa tempora regnauit Diocletianus tyrannus . Et post alia . Adolescens autem gaudio magno percepto in fide robatus est , similiter omnes qui cum eo erant . & eadem noctis hora reuersus est cum militibus ,

πον . οὐ τῆς αἰτίας ἐκ ἑστηλέων πλευρῶν . εἶδον δέξια , λεπτοῖς οὐχ ὁρθοῖς Θάσων . δέξια τῷ θεῷ , τῷ διὰ σοῦ δέχομένῳ τῷ αὐτοπλάνῳ πλευρῶν . πρὸς ἔχω πλέοντι αὐτῷ μηδρωλές ἀνοίσαν , η Φθεγγαδεψ ; παιρός δὲτ δέσποινα πλευρῶν πλευρῶν . πόν τῆς ἑγκύωσης , ης ἀνεγυπτών , τῷ σύμφωνα . τινὶ ὅπου καλέσεις , ὁδηγον . τινὶ γνωστοὶ μᾶλλον σωτηλας διδάσκαλος , χειργωρός . ταῦτα πλευρῶν τοῖς εἰς μετανοίαν ἀγονοῖς . καὶ πῶτα ἐπιλέγοντα , πονούντι πρωταρχοῦντος . ἐαν δὲ Ιορδανὸς δέλεσης , καλεὺς διρήσης αἰδηπασιν . ἐγὼ δὲ τῆς Φωνῆς πῶτας ἀκούσασης , καὶ πῶτην δὲ ἐμὲ γνέδητη σεύσασα , διεκρίνουσα ἐκράξα , καὶ τὴν Σεοπίκα ἐσόντα . Σεοπόντα δέσποινα μη ἐγκατελίπης με . καὶ πῶτα ἐποντα ἐζεύμι τῆς αὐλῆς τῇ ναοδ , Καὶ σωτήρως ἐβασίζον .

Ιασίνης ὁ Βιλαβέσσετος πρεσβύτερος ἐποποτρύπης τῷ αναπολικῷ δημοτικῷ πληρέων ἐπει . τὸν ποιαντὸν εἰκόνα ιμεῖς ἐθασάμεδα ἐν τῇ ἀγίᾳ Χειρὶ τῆς Θεοῦ ἡμέρῃ πόλει , ἐπλεισάκις αὐτῷ ιασσασάμεδα .

Στέφανος ὁ θεοφιλέσσετος διάκονος , νοτάρειος καὶ βεφερενδάλειος τῷ διαδοχῆς σεκρέτου , διάγνωστος .

Ἐκ τῆς μητροπόλεως τῆς ἀγίου μητροπολίτου , οὐ η δέχηται .

Κατὰ τὸν παιρὸν ἐκπέντε εβασιλεύσει Διοκλητιανὸς ὁ πύραντος . ἐποδειχθεῖσε . ὁ δὲ νεανίας χαράν μεράλη λαβεῖται . Επί τοιν ἐθαρρυποτεῖται . ὄμοιος γη πάντες Θασῶν . Εἰς αὐτὴν τὴν ὁρανὴν τοῦ πυρτὸς ιαστέσσει φέμενη τὴν σεραπιοῦν ,

ANNO
CHRISTI
787. Καὶ ἦλθεν ἐν τῇ Σκυθιστόλει. Καὶ τοφο-
καλεσάμυνος κρυφίως πᾶσαι τὸ σω-
τερήμα τὸν χρυσοχόων καὶ δέργυροπλα-
σῶν, πέρφτα αὐτοῖς, λέγων· Διώκαθε
μοι ποιῆσαι σκύλος, οὐ ἔχω ἀκίδηματα ὑ-
μῖν; Θέττο φοβηθέντες τὸ αὐτορὸν τὸν αἰ-
δροῦ, συμβελιοὺς ποιήσαντες, ἐποιεῖ ἐμ-
ποφθαλμὸν αὐτῷ ἐναντίον τεχνίτων ὄντων
οὐδέποτε κύρει τὸ δέλημα του. Καὶ μὲν ὁλ-
γα. οὐδὲ Μαρκός ἐκέπειθετο αὐτῷ. οὐδὲ
νεανίας ἐπεισεν αὐτὸν, λέγων· οὐτὶ ἔως
διαδοτού οὐ μὴ ἀπαγείλω τὰ βασι-
λεῖ τὸ μυστέλον. οὐδὲ πειθεῖς, διὰ τῆς
νυκτὸς ἐν μυστηρίῳ κατὰ μόνας εἰργάσασθε
Θαυρὸν διὰ δέργυρον Καρεσίου. Καὶ
ἔγριθε, τὸν πληροθεῶμα Θαυρὸν,
καὶ αὐτορὸν διδασκαλίαν, αὐθιστον τὸν αὐτῷ τρεῖς
εἰκόνες. Καὶ ἐπεγέγραπτο τῇ Εβραιϊδίσια-
λέκτῳ αὐτῷ ἐν τῷ δέργῃ· Εμριμανούηλ.
Καὶ ταῦς ἐκπατέρεσθεν αρχαῖς· Μιχαὴλ
καὶ Γαβερὴλ. Ιωσηλήνη οὐδὲ οὐφορεῖται
οἱ Μαρκοὶ ἀπαλεῖται ταῖς εἰκόνας, καὶ
ἐκ ἡδιωπῆτη τὸ γένος τοῦ δέργου αὐτῷ ἐμεινεν αὐτοῖς
Ξηρά. Δλεκτησυονος τὸ Φωνήσαντος, ἥλ-
θεν οἱ δοῦλοι ὁ λεγέμυνος νεανίας εἰς Θα-
υρον Μαρκού, τὸν αἴραν Θαυρὸν. καὶ
ἰδὼν αὐτὸν, τοφοκαλεσάμυνον αὐτὸν. καὶ
λέγει τῷ Μαρκῷ· πάτε τα
τοφοκαλα, καὶ πίσιν ἔπιπεραφή; λέγει
αὐτῷ· κύρειεν ἐν τῷ ὠρει ἐπελέσθι τὸ ἔρ-
γον, αὐτέτελον αἱ εἰκόνες αὐτοῦ. Καὶ οὐ
γινώσκει πίνος, οὐ πίσιν ἔπιπεραφή. οὐδὲ
νεανίας ἔγνω πνεύματα μέναμιν ἐν αὐτῷ τοῦ
καὶ τοφοκαλεσάμυνος Θαυρὸν, εἴλυσεν
ἐν πορφύρᾳ, Καὶ ἐπορθεῖται οὐδὲν αὐτῷ
χαίρεσν, δεδωκάς τῷ τεχνίτῳ Μαρκῷ
πιμας πλείοις. καὶ εἰσπλαθεὶ μάζη τὸν δύο
νουμέρον ἐν τῷ πόλει αὐτῷ.

& venit Scythopolim. Et ad-
locatis occulte omnibus auri
& argenti artificibus, interro-
gabat eos, dicens: Potestis mi-
hi facere vas, quod ego vobis
expono? Qui timentes austre-
nitatem viri, consilio facto sta-
uerunt coram eo vnum, qui
erat maior eorum, artificem
omine Marcum, dicentes: Iste
faciet, domine, voluntatem
vnam. Et post pauca. Marcus
autem non parebat ei. Adole-
scens vero persuasit illi, di-
cens, quia usque ad mortem
non indicabo imperatori secre-
tum. Qui credens, per noctem
in secreto operatus est crucem
e argento & auro. Et factum
est ut consummata & erecta
cruce, apparerent tres in ea ima-
gines: & erat superscriptum
hebraica dictione sursum in
principio, Emmanuel: & in v-
erisque initisi, Michael, & Ga-
iel. Voluit ergo Marcus re-
veritus delere imagines, & non
potuit. Manus enim eius ma-
nebat veluti arida. Cum au-
tem gallus vocem dedisset, ve-
ritate dux qui dicebatur adeole-
scens, ad domum Marci, ut tol-
laret crucem: & videns eam,
adorauit illam, & dicit Marco:
Quæ sunt hæ facies, & quæ su-
perscriptio? Dicit ei: Domine in
una hora, qua consummatum est
opus, ortæ sunt iconæ istæ; & ne-
cchio cuius, vel quæ sit superscri-
ptio. Porro adolescens cognovit
quamdam virtutem in ea
esse. Et adorata cruce, inuoluit
purpura, & iuit viam suam gau-
dens, datis artifici Marco preciis
duribus. & introiuit cum duo-
bus numericis in civitatem suam.

Σπέφαντο ὁ διλαβεῖσας με-
Concil. Tom. 19.

Stephanus reuerendissimus

P P

298 HADRIANVS S. NICÆNÆ II. CONSTANTINVS³ IMP.
P. I. IRENE

monachus & librorum custos
venerabilis patriarchii, legit.

*Ex vita sancti patris nostri
Theodori archimandritæ
Sicensum: cuius ini-
tium est.*

1. Corint. 1. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi. Et post alia. Cum autem esset quasi annorum duodecim, facta est mortalitas ex bubone in illa villa, ita ut ipse infirmaretur pene ad mortem. Porro detulerunt eum in oratorium domum sancti Ioannis Baptiste, quæ erat iuxta villam, & * statuerunt eum ad introitum altaris. Porro super illud in receptaculo crucis stabat imago saluatoris nostri Iesu Christi. Cumque ex dolore bubonis cruciaretur, repente de imagine ceciderunt super eum roris guttae. & statim gratia Dei a dolore conualuit, & sanus effectus est, & iuit domum suam. & post brevia: Imitari igitur volens Dauid in Deo decibili hymnodia, coepit discere psalterium. Cumque difficile cum multoq; labore didicisset usq; ad decimum sextum, imminentem decimum septimum psalmum non valebat memoriae commendare. Meditans ergo in oratorio sancti martyris Christophori, quod erat de proxima villa, & non valens ediscere, prosternens se supra faciem, deprecabatur Deum, ut docibilem se faceret ad psalmodiū meditationem. Porro amator hominum Deus, qui dixit ei Petere, & dabitur vobis, dedit ei petitionem ipsius. Itaque surgens de paumento, & imagini saluatoris intendens, & supplicans

Matth. 7.

ναῦς καὶ βιβλιοφύλαξ τῆς Βασιλείας
πατριαρχίου αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ὁσίου πατέρος ἡμῶν
Θεοδώρου Δεχμανδρίου
Σικελων· οὗ οὐδὲ γέγονε.

Εὐλογητὸς ὁ θεός καὶ πατήρ τῆς κυρίου

Θεοδώρου Δεχμανδρίου

Αντονίου Κανταρίνη

75.